

[Alfred Jensen.]

jeg synes, sagen er så vigtig — og det var det, jeg sagde —, at man ved en eller anden lejlighed burde have fået dette problem løst, og så nævnte jeg, at man passende, da man løste andre spørgsmål ved det storpolitiske forlig, kunne have taget det med der, og jeg understregede, at når det ikke kom med, var det måske, fordi det ikke just var en hjertesag. (*Statsministeren* [Hans Hedtoft]: Det sagde De ikke!). Det sagde jeg udtrykkeligt, det vil man kunne se af tiden. Selvom man løser dette spørgsmål i forbindelse med et eller andet problem, som ikke her kan forudsiges, skal man ikke dermed tro, at vi siger, at de andre spørgsmål, der eventuelt løses, er løst på den rigtige måde, og derfor er det muligt, som statsministeren mener, at vi, selvom man havde taget det med, alligevel havde måttet vende os imod forliget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Frode Jakobsen: Jeg skal tillade mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Alfred Jensen: Det kan måske synes overflødig, at jeg foreslår et 16 mands udvalg, men da vi har erfaring for, at vi ikke får plads i udvalg, som vi er berettiget til og har interesse i at deltage i, ja selv i udvalg, hvori der underhånden var levnet os en plads, skal jeg tillade mig at stille forslag om, at lovforslaget henvises til et udvalg på 16 medlemmer.

Frode Jakobsens forslag om at henvise lovforslaget til et udvalg på 15 medlemmer vedtoges med 83 stemmer mod 6.

Dermed bortfaldt *Alfred Jensens* forslag om at henvise lovforslaget til et udvalg på 16 medlemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om tillæg til lov nr. 164 af 11. maj 1935 om skove.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Landbrugsministeren (Bording): I den gældende skovlovs § 1 er der indført den bevisbyrderegel, at skove, om hvilke det ikke godtgøres, at skovgrunden først er indtaget til skovdyrkning efter udstedelsen af forordningen af 27. september 1805, anses som fredskove.

Samtidig indførte lovens § 10, stk. 3, pligt til at anmelde overdragelse af ejendomme, hvorpå der findes skov eller fredskovspligtig grund, til skovtilsynet, som derefter skal forsyne skødet med påtegning om, hvilke arealer der anses som fredskov. Når skødet derefter fremkommer til tinglysning, noteres påtegningen i tingbogen, medmindre ejeren begærer spørgsmålet nærmere undersøgt og afgjort efter reglerne i afsnit C i loven.

Efter skovlovens ikrafttræden er der gentagne gange såvel fra justitsministeriet som fra sagførerådets side fremsat ønske om at få denne ordning ophævet under henvisning til den forsinkelse af tinglysningen, som ordningen medfører.

Selvom der må tillægges disse henvendelser meget betydeligt vægt, er landbrugsministeriet af den opfattelse, at den gældende ordning må opretholdes, indtil noteringerne af fredskovspligten er skredet så vidt frem, at det vil være muligt uden større udgifter at undersøge og afgøre, om der hviler fredskovspligt på de skovejendomme, som ikke har skiftet ejer efter skovlovens ikrafttræden.

Der findes imidlertid en del retskredse, hvor fredskovskonstateringen er så vidt fremskredet, eller hvor der kun findes så få private skove, at landbrugsministeriet nu kan afslutte konstateringen i medfør af skovlovens afsnit C uden større udgift for statskassen, hvorefter den i § 10, stk. 3, fastsatte ordning kan undværes. Det må derfor anses for ønskeligt, at der nu tilvejebringes lovhjemmel for landbrugsministeren til at gøre dette.

Lovforslaget er vedtaget enstemmigt i landstinget, og jeg anbefaler det til vedtagelse her i det høje folketing.

Larsen (Bjerre): Efter at den højtærede landbrugsminister nu har redegjort for dette lovforslag, der er vedtaget i det andet høje ting, skal jeg på mit partis vegne anbefale, at det også vedtages her.

Røhr Lauritzen: På mit partis vegne kan jeg anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse, men jeg vil ligesom mit partis ordfører i det andet høje ting henstille til den højtærede landbrugsminister at sørge for, at fredskovsnoteringerne fremmes mest muligt. Bekostningen ved at føre fred-